

Det ærede Medlem Hr. Hedelund gjorde meget rigtig opmærksom paa, at for denne Sygdom var det ejendommeligt, at den ikke kunde smitte fra Dyr til Mennesker; det var altsaa ikke en Sygdom, ved hvilken der kom andre Hensyn ind end det rent økonomiske. Jeg tror, det er rigtigt, at dette bliver fastslaaet fra Begyndelsen. Det er et rent økonomisk Spørgsmaal, vi her staar overfor, og det kan ogsaa i enkelte Landbrugsbedrifter og for Landbruget som Helhed være rigtigt at stille det økonomisk op, hvor meget det gaar an at sætte ind paa denne Sygdoms Bekæmpelse, om man ikke kan sætte saa meget ind, at der tabes i andre Retninger.

Saa var det ærede Medlem, og jeg tror ogsaa de øvrige Ordførere, inde paa, at denne Sygdom er saa almindeligt forekommende. Det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen udtalte, at det Materiale, der var fremlagt i Bemærkningerne til Forslaget, viste, at Sygdommen var i stærk Fremgang. Det tror jeg ikke fremgaar af Materialet. Dette Materiale er i det hele taget saa spinkelt, at det ikke kan vise noget saadant. Det viser, at ca. 30 pCt. af de Prøver, der har været til Undersøgelse i 3 Aar — i stigende Antal, ganske vist, men det beror paa, at Prøverne bliver mere og mere benyttet, det har ikke noget med Sygdommens Forekomst at gøre —, at baade da der blev sendt faa Prøver, og nu i den seneste Tid, da der bliver sendt mange, har ca. 30 pCt. stammet fra smittede Dyr. Det tyder snarere i Retning af, at Hyppigheden er den samme i alle 3 Aar. Men i øvrigt mener jeg ikke, der foreligger noget om, hvorvidt der er Fremgang for Sygdommen eller Tilbagegang. Derimod har alle de ærede Ordførere Ret i, at det er en Sygdom, der har en sørgelig stor Udbredelse i vore Kvægbesætninger, vistnok større Udbredelse, end Folk rigtig ved.

Men naar det er Tilfældet, tror jeg ogsaa, det er nødvendigt at tage sine Forholdsregler under Hensyn dertil. Hvis Sygdommen forekom paa samme Maade, som det er Tilfældet ved Mund- og Klovesyge, i enkelte Egne og i enkelte Besætninger, saa kunde man skride til meget vidtgaende Foranstaltninger, saa kunde man isolere, desinficere o. s. v., som det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen sagde; men hvis Sygdommen er spredt over det hele Land — ja, i visse Egne kan til Tider alle Besætninger indenfor en Kreds blive smittet —, saa maa man tage sine Forholdsregler derefter. Jeg haaber, den Dag skal

komme, da vi kan gribe meget stærkt ind overfor denne Sygdom, saaledes at vi tager det sidste Tag og sætter den ud af Landet. Men det kan ikke nytte, at vi staar her og bilder os ind, at saadan er Forholdet. Vi maa tage praktisk paa det og ikke lade os lede alt for meget af teoretiske Hensyn.

Det er ogsaa netop den Betragtning, Lovforslaget gaar ud fra, for det første, at her er ingen Smittefare for Mennesker, det er altsaa et rent økonomisk Spørgsmaal, og for det andet, at Sygdommen er saa almindelig udbredt, at vi ved at give alt for strenge Bestemmelser risikerer at give Bestemmelser, som svæver i Luften, som ikke bliver overholdt, og det har vi ingen Interesse i. Det styrker i det hele taget ikke saadanne Lovbestemmelser, naar man giver dem saaledes, at de ikke svarer til de virkelige Forhold. Den Udtalelse, der staar i Bemærkningerne, om, at de veterinære Myndigheder mener, at nu overholdes Loven bedre, har jeg ikke ment at ville unnlade at fremføre, men for mit personlige Vedkommende vil jeg sige, at det er overordentligt vanskeligt at danne sig et Skøn derover. Det er kun som Landmand, jeg kender til Markeder, de veterinære Myndigheder ser det fra en anden Side, men jeg stiller for saa vidt mit Kendskab op imod Veterinærernes Skøn, som jeg siger, at ingen kan vide, om Loven overholdes, for med den Udbredelse, Sygdommen har, er en Kontrol i Virkeligheden umulig.

Naar det ærede Medlem Hr. Hedelund mente vedrørende Dyrskuer, at Lysten til at udstille var i Aftagen, hvad han beklagede, og naar han kunde tænke sig, at det, at der blev givet Tilladelse til, at man maatte udstille Dyr fra smittede Besætninger, kunde afholde nogle fra at udstille, vil jeg sige, at jeg tror nu, den Frygt er lidt, om jeg saa maa sige, konstrueret. Det er ikke saa længe, vi har haft denne Lov, og jeg har ikke lagt Mærke til, at nogen var bange for at udstille, fordi de frygtede den smitsomme Kastning. Hvis der er en aftagende Lyst til at udstille, tror jeg ikke, det har nogen som helst Forbindelse med dette Spørgsmaal. Naar jeg har ment, det var rigtigt at imødekomme det Ønske, her var fremsat om, at der maatte udstilles paa Dyrskuer ogsaa fra smittede Besætninger, kommer det af, at her netop kan være et økonomisk, ja, et alment økonomisk Hensyn, der kan stilles op ved Siden af dette, om en enkelt Besætning skulde blive smittet fra et